

ма нищо непромыслено, нити презрѣно отъ Бога,“ говори великій Насилій⁽¹⁾ Той знае какво ни трѣбва, и дава ни го на здраво, и за тѣй той нѣ свѣтѣва въ священното Евангеліе, за да нѣмамы никакво попеченіе, и грижа, нѣ задоволені въ онова, което имамы днесъ, да са не грижимъ за үтрѣ: колко блаженъ животъ! безъ да са трѣдимъ съ оныя трѣдове, които разсыпватъ живота ни, че да са надѣемъ на Божіатъ промыслъ, който твърдѣ добрѣ дава на сичкыты доволното! Нѣ лихонимството нѣ не оставя, то нѣ кара да правимъ, какъ-то правили Евреити въ пѣстыната: сирѣчь, оскенъ доволното да събирамы и повѣчето, и съ много голѣмы трѣдове, съ гндснэвы тзрговцины, и повѣче пжти, съ грабителства, и неправды; то нѣ кара да не пазимъ празднициты, които имамы отъ Бога заповѣдь да оскѣщавамы; да оставамы священныты послѣдованіа, чрезъ които трѣбваше да славимъ Божественніа си благодарѣтели; да излизамы изъ черквата, гдѣто най-повѣче трѣбваше да са намирамы, та да слѣшамы внимателно страшното тайноприношеніе, и Божіето слово. И за да станемъ по-голѣми отъ колкото сме, ный не останвамъ никогы благодарны на онова, което ни е далъ Богъ; ни на онова, що ны е направилъ; нѣ това е единъ праотеческый грѣхъ, грѣхъ, който сме наслѣдили отъ нашыты отецы. Що е былъ Адамъ? нищо преди да са създаде; послѣ? зема; отъ зема е станжалъ человекъ, а отъ человекъ са е ржкоположилъ Монархъ надъ сичкыты подъ лѣната твари: „Бсѣ (говори пророкытъ кзъмъ Бога), покорилъ е сѣ подъ нѣзѣ егѡ.“⁽²⁾ Какво повѣче бы можжалъ да пожелае Адамъ? Нѣ да ли той останъ задоволенъ до тѣка? не; онзи Адамъ, който отъ нищо былъ станжалъ първо зема, отъ зема человекъ, най-сѣтнѣ забалнѣвалъ да стане и Богъ: „вѣдет е ѡкѡ вѣзи,“⁽³⁾ мѡ рѣкла зміята, и той повѣрвалъ това: о несравненно лихонимство! начало, и корень на вситы злины, за което праведно былъ изгѣбилъ крайнето на земніа Рай блаженство! человекъ, сыне Адамовъ, Богъ отъ нищо та направи человекъ, богатъ властитель; и оубо вѣди задоволенъ на онова, което ти е далъ Богъ; нѣ лихонимството та не оставя; ты кынагы искашь по-многого; нѣ слѣшай. Какъ-то повѣчето онаѡ Манна, що събирали Евреити оскенъ колкото имъ стигала, была червѣскала, и са вмирискала, тзй и повѣчето имотъ, що събирашь, е мерзость предъ Бога, и са поврежда, и

[1] Слово 7. шестодн. [2] Псал. 8, ст. 7, [3] Быт. гл. 3, ст. 5.